

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 454/2012-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti L., a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. F., B., vedené pod sp. zn. Rvp 10824/2012, sp. zn. 10825/2012 a sp. zn. Rvp 10826/2012 vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti L., a. s., vedené pod sp. zn. Rvp 10824/2012, sp. zn. 10825/2012 a sp. zn. Rvp 10826/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 454/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti L., a. s., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 18. júla 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti L., a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 10824/2012, sp. zn. 10825/2012 a sp. zn. Rvp 10826/2012, ktorými namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v bližšie neoznačených konaniach.

V sťažnostiach (v podstate takmer s identickým obsahom) sťažovateľka uviedla, že 14. júna 2010 podala krajskému súdu spolu 13687 samostatných návrhov podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) proti nečinnosti orgánu verejnej správy – Obvodnému úradu Košice (ďalej len „orgán verejnej správy“) v priestupkových konaniach začatých podľa § 21a ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z. z.“).

Sťažovateľka uviedla, že predmetom sťažností predložených ústavnému súdu je nečinnosť v konaní na krajskom súde, ktorý vo väčšine z 13687 ňou podaných návrhov už právoplatne rozhodol, avšak nerozhodol v konaniach vo veciach, ktoré (v konaní pred ústavným súdom, pozn.) identifikovala podľa označenia jej dlžníkov a predmetu sporu takto:

- „B. K., H.“, o zaplatenie 34,52 € (sp. zn. Rvp 10824/2012);
- „M. O., Z.“, o zaplatenie 2,66 € (sp. zn. Rvp 10825/2012);
- „T. E., Z.“, o zaplatenie 3,65 € (sp. zn. Rvp 10826/2012).

Sťažovateľka poukázala na to, že jej nie je známe, aby krajský súd v týchto veciach vykonal akýkoľvek procesný úkon, hoci od podania návrhu uplynulo 24 mesiacov. Vzhľadom na nečinnosť krajského súdu 3. augusta 2011 podala v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) predsedovi krajského súdu sťažnosť na postup súdu, ktorá tvorí prílohu sťažnosti podanej ústavnému súdu.

Na jej sťažnosť reagoval predseda krajského súdu listom sp. zn. Spr 162/2011 z 25. augusta 2011, v ktorom okrem iného uviedol, že *„Z registra S na rok 2010 do ktorého boli návrhy podľa § 250t O. s. p. zapisované som zistil, že o všetkých návrhoch doručených krajskému súdu dňa 14. 6. 2010 bolo už právoplatne rozhodnuté.“*

Sťažovateľka tvrdí, že *„z predmetnej odpovede však nie je zjavné, že došlo aj k rozhodnutiu v konaní. Rozhodnutie v konaní dosiaľ sťažovateľovi oznámené nebolo“*.

Uvedeným postupom krajského súdu malo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V petite sťažností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom krajského súdu *„v konaní“* boli porušené jej označené práva, a aby krajskému súdu prikázal *„v konaní“* konať bez zbytočných prieťahov. Domáha sa aj priznania finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 10824/2012, sp. zn. 10825/2012 a sp. zn. Rvp 10826/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených práv postupom krajského súdu v bližšie neoznačených konaniach

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

V zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Citované ustanovenia § 20 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahujú aj na sťažnosti podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd viazaný pritom návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu (ktorý zrejme koncipoval samotný návrh, pozn.) v texte sťažností ani v ich petite neuviedla spisové značky konaní, v ktorých žiada vysloviť porušenie svojich práv podľa ústavy a dohovoru. Uvedený zásadný nedostatok podania indikuje taký stupeň neurčitosti petitu, že ho treba považovať za nevykonateľný, a preto nemôže byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci. Táto absencia úplného a presného označenia konaní vedených krajským súdom, v ktorých malo dôjsť k porušeniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, je preto

dôvodom na odmietnutie sťažnosti sťažovateľky pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec uvedeného je potrebné uviesť, že ani predložené prílohy k týmto sťažnostiam neumožňujú ústavnému súdu urobiť iný právny záver, pretože ani z ňou predložených písomných podkladov nevyplýva presné označenie konaní pred krajským súdom, v ktorých malo dôjsť k porušeniu jej označených práv. Okrem toho priložený prehľad o dlžníkoch sťažovateľky a predmete sporu, ktorý bol súčasťou potvrdenia o prijatí podaní sťažovateľky krajským súdom, neobsahoval žiadne údaje o (fyzických) osobách, ktoré sťažovateľka uvádza vo svojich sťažnostiach.

Ústavný súd v tejto súvislosti opätovne pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

S prihliadnutím na uvedené sa ústavný súd nezaoberal argumentáciou sťažovateľky vo vzťahu k namietanému porušeniu jej označených práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2012